

1.

ELŐSZÓ

Kiknek ajánlom a könyvet?

Nincs olyan ember, akinek ne lenne véleménye a rúdtáncról. A téma nagyon megosztó, előítéletekkel, vágyakkal, érzékiséggel és szenvedéllyel kapcsolatos gondolatokkal teli. Szeretném azt hinni, hogy a műfajjal szembeni esetleges negatív előítéletek csupán tudatlanságából fakadnak. A rúdtáncot lehet imádni vagy utálni, de elmenni mellette nem lehet.

A kötetben nem szeretném leszögezni, hogy a rúdtánc sport-e vagy előadóművészet, inkább rábízom az olvasóra, ezt döntse el mindenki maga. Mindenesetre az olvasás során fény derül majd sok mindenre, amit eddig nem tudtunk vagy nem tudhattunk a műfajról.

Könyvem ajánlom mindazoknak, akik szeretnék jobban megismerni a rúdtánc kultúráját, gyökereit, történelmét és fejlődését; a rúdtánc rajongóinak és mindazoknak, akik gondolkodnak azon, hogy belevágnak, ám nem biztosak abban, nekik való-e; azoknak, akik tévképzetek birtokában mondanak negatív ítéletet róla. És ajánlom mindenkinek, aki egy szórakoztató, izgalmas, nem mindennapi könyvet szeretne olvasni egy pikáns, több százezer nőt megmozgató önkifejezési módról.

Egyet megígérhetek: nem fogsz csalódni.

2.

A sztriptízbárból az edzőterembe

Rengeteg vita alakult ki azzal kapcsolatban, honnan ered pontosan a rúdtánc. Számos őse van, bizonyos elemei több száz évre nyúlnak vissza. Meglepő, de a rúd egyik első felbukkanása a 12. századra tehető: afrikai törzsek használták először, bizonyos elméletek szerint egy törzsi tánc során, ahol a nők a vőlegényüknek lejtették a táncot egy farúd körül, csábítás céljából; állítólag ez szimbolizálta az általuk kiválasztott férfinak, hogyan bánjon velük szeretkezés közben.

Egy másik hasonló gyökere a 12. században a „májusfa” volt, amikor is termékenységi táncokhoz használták a függőleges, fából készült rudat, mely egyértelműen fallikus szimbólumként funkcionált ebben az időben.

Egy másik, a rúdtáncokhoz szervesen kapcsolódó ágazat a Mallastambha, egy erősítő tréning, melyet egy *stambha* nevű fémrúdon végeznek. Ősi indiai sport, amit ugyanúgy erőnlétfejlesztésre használtak, akárcsak manapság a rúdtánc irányzatait, de ennek a stílusnak kifejezetten a férfiak hódoltak. Pörögtek, forogtak, szaltóztak, másztak, és különféle pozíciókat tartottak meg a rúdon, fejlesztve ügyességüket és gyorsaságukat.

A termékenységi táncok célja először a férfiak figyelmének felkeltése és fenntartása volt, majd a rúdtánc mint edzésforma is elterjedt; a rúd használatának sokszínűsége legalább olyan impresszív, mint a műfaj történelme.

A rúdtánc nagyon sok kontinensen megjelent különféle módon és stílusban, végül az 1920-as években terjedt el igazán, amikor is a vándorcirkuszok sátrakkal

utazták körbe a világot. (Sokan innentől számítják a történelmét, és kötik össze a cirkusz világával, de mint láthatjuk, a gyökerei ennél sokkal korábbra nyúlnak vissza.)

A táncosnők a sátoztartó oszlopokon csúszkáltak le, táncoltak és pózoltak. Ez a fajta szórakoztatás elég gyorsan népszerűvé vált, nem meglepő módon. A táncstílust abban az időben *hoochie coochie*-nak hívták.

Az 1940–50-es évek már a burlesque műfajáról szólt, a korábban használt fardákat felváltotta a ma is használt fémrúd. Ebből nőtt ki magát az a fajta rúdtánc, aminek manapság mi is hódolunk.

Az egyik legkorábbi rúdtáncprodukciót 1968-ban adták elő az amerikai Oregonban egy sztriptízklubban, előadója pedig Belle Jangles volt. Akkor persze még nem az akrobatikán volt a hangsúly: a táncosnők a színpadon a rúdba kapaszkodva és annak támaszkodva csábították a férfinépet, hívták fel magukra a figyelmet és motiválták a közönséget, hogy minél több „bugyipénzt” adjanak vagy privát táncot fizessenek, hiszen a táncosnők többsége ebből él ezekben a klubokban. A színpad tulajdonképpen csak arra való, hogy bemutassák magukat a versenyben, felsorakozzanak és meggyőzzék a közönséget, hogy ma este őket válasszák. Nem könnyű feladat ez sem, higgyék el!

Az örület gyorsan elterjedt szerte Kanadában, így például Vancouver piroslámpás negyedében is, ahol a rúdtánc hatalmas és kiemelt népszerűségnek kezdett örvendeni az éjszakai bárokban. A fellépők tematikus kosztümökbe öltözve, saját zenére léptek színpadra megkoreografált érzéki show-jukkal, melynek része volt a rúdtánc is az erotikus tánc és a vetkőzés mellett. Innen aztán gyorsan elterjedt először az USA-ban, majd a világ többi részén is.

Az 1990-es években a kanadai származású Fawnia Monney egzotikus táncosnő óriási népszerűségének hála nemcsak az éjszakai bárokban, de a fitnesztermekben is megkezdte térhódítását a rúdtánc. Az ő nevéhez fűződik a műfaj újragondolása, átültetése a hétköznapi nők életébe, és az első oktatóvideókat, DVD-ket is neki köszönhetjük.

Mit is jelent az *exotic dance* kifejezés? Igazság szerint az egzotikus táncosnők sztriptíztáncosok, erotikus műsorokkal szórakoztatják közönségüket. A műfajt gyakran ötvözik rúdtáncsal és cirkuszi akrobatikus elemekkel a még látványosabb show érdekében. Fawnia versenyzői szinten foglalkozott a fitnessszel is, így nem volt nehéz ötvöznie a show-bizniszben megszerzett tapasztalatait a sporttal.

Ezután már az egész világon elterjedt az új mozgásforma, begyűrűzött az Egyesült Királyságba és Ausztráliába is, ahol rengeteg követőre talált.

Manapság a rúdtánc még mindig megtalálható az éjszakai bárokban, ahol elsődleges szempont az erotika, az érzékiség és a csábítás, de emellett kialakult az alakformáló, aerobik irányzata is, és több százezer nő kedvencévé vált világszerte.

Továbbá a nőies és csábító jellegén, gyökerein és előéletén, nemzetközi szervezetek, egyesületek és szövetségek tervezik az olimpiai sporttá tételét is. Ennek érdekében az előkészületek már zajlanak.

Manapság rengeteg fitneszklub repertoárjában megtalálható a rúdtánc, mely elérhető nők és férfiak (!) számára is, és nemcsak fitneszirányzatként, de az önbizalomépítés egyik eszközeként is ismert. Nem ritka az sem, hogy a hölgyek lánybúcsús programok keretén belül élvezik a táncstúdiók ezen szolgáltatását.

Szinte nincs olyan nő, aki legalább egyetlen estére ne szeretne csábító, erotikus táncosnővé változni. Manapság divat lett így ünnepelni a menyasszony utolsó szabad éjszakáját, ebből is látszik, milyen nagy hatása van a rúdtáncot bemutató filmeknek a nőkre.

Standing heel touch pose